

การพัฒนาทักษะทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ
ของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา

DEVELOPING SOCIAL SKILL BY USING ROLE-PLAYING
ACTIVITIES OF KINDERGARTEN YEAR 2/1 STUDENTS AT
SARASAS WITAEDSUKSA SCHOOL

รุ่งนภา คำไพ*

RUNGNAPA KAMPAI

(Received: October 10, 2021; Revised: November 15, 2021; Accepted: November 20, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสังคมของนักเรียนอนุบาล ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษา ปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า

ทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วม กับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา หลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเล่นบทบาทสมมติ ทักษะทางสังคม

* โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา

Abstract

The objective of this study was to compare the social skills of kindergarten students before and after they participated in role-play activities. The target group consisted of 25 Kindergarten Year 2/1 students at Sarasas witaedsuksa school. The research findings revealed that:

The social skills of the students in interaction with other people and the social skills in engaging in activities with others after joining in the role-play activities were improved before the role-play activities. The improvement was statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Role-play Activities, Social skills

บทนำ

ทักษะทางสังคมเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสังคม เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย เพื่อใช้ในการปฏิสัมพันธ์ ติดต่อสื่อสารและการอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีทักษะทางสังคมดีจะสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในครอบครัว ชุมชน และสังคมได้อย่างมีความสุข ทักษะสังคมเป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ นอกจากนี้ทักษะทางสังคมยังเป็นความสามารถในการรู้จัก เข้าใจ สร้างสรรค์และประสานความรู้สึก ความต้องการ ความสัมพันธ์ ตลอดจนแก้ปัญหาและจัดการกับการปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีต่อกัน ทักษะทางสังคมประกอบด้วยกลุ่มของทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารระหว่างกันของบุคคลในสังคมได้แก่ ทักษะการสื่อสาร การพูด การฟัง การทำงานร่วมกัน ความสามารถในการเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎกติกาต่าง ๆ ในสังคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้น (จรัสลักษณ์ รัตนพันธ์, 2557)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี เป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยยังมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มศักยภาพ และมีความพร้อมในการเรียนรู้ โดยมีจุดมุ่งหมายให้เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปฐมวัยผู้เรียนจะต้องมีร่างกาย

เติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขนิสัยที่ดี มีสุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม และจิตใจที่ดีงาม มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2560)

ปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ได้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ทุกระดับการศึกษาภายในประเทศไทยไม่เว้น แม้แต่การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษามาเป็นการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์หรือการเรียนรู้ผ่านสื่อการสอนด้วยตนเองนั้น ได้ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียนในระดับปฐมวัย โดยเฉพาะทักษะการเข้าสังคมที่ถือเป็นพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งในการเสริมสร้างทักษะชีวิต ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมกับบุคคลอื่น เพื่อให้ผู้เรียนเติบโตไปด้วยความมั่นใจ และอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์การเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นอีกกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการและส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย ได้เป็นอย่างดี เพราะเด็กปฐมวัยจะได้พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและทักษะทางด้านอารมณ์ผ่านการเล่นบทบาทสมมติที่เด็กจินตนาการขึ้นมา โดยครูหรือผู้ปกครองจะเป็นผู้กำหนดสถานการณ์ เพื่อให้เด็กได้แสดงออกทั้งคำพูดและท่าทางตามลักษณะนิสัยของบุคคลที่อยู่ในสถานการณ์สมมตินั้นโดยไม่ได้มีการฝึกซ้อม ซึ่งเด็กจะแสดงออกมาจากความรู้สึกของตัวเอง เด็กจะได้ใช้จินตนาการและรู้จักคิดวิเคราะห์ในสถานการณ์ที่กำหนดให้มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่ต้องการจะสื่อ โดยเด็กจะแสดงความคิดเห็นของตนเองผ่านบทบาทนั้น ๆ นอกจากนี้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ส่งผลให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และการเรียนรู้ในด้านจริยธรรมที่ช่วยให้เด็กได้ค้นพบตัวเอง เข้าใจและสามารถมองภาพฉายอนาคตของตนเองได้ด้วย สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งสำหรับกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ คือ ช่วยเสริมสร้างจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีความสำคัญมากสำหรับเด็กในวัยปฐมวัยและช่วยส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี (ชนิษฐา บุนนาค, 2561) ทั้งนี้ได้มีผู้นำกิจกรรมการใช้บทบาทสมมติมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนระดับปฐมวัยผ่านกระบวนการวิจัย ดังเช่น

สรารัตน์ ผากโธสง และปิยะนันท์ หิรัญย์ชโลธร (2563) ที่ได้ดำเนินการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นบทบาทสมมติ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษา ได้แก่ เด็กปฐมวัยชายและหญิง อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร จำนวน 29 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติมีพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม โดยพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ ด้านการเข้าใจยอมรับความแตกต่างของตนเองและผู้อื่น ด้านการมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และด้านที่น้อยที่สุดคือการประเมินตนเอง

ผู้วิจัยในฐานะผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานศึกษาในการเป็นผู้ดูแลผู้เรียนในระดับอนุบาลชั้นปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียน โดยมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติมาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัยสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย และเป็นแนวทางในการพัฒนาด้านอื่นๆ ให้แก่ผู้เรียนต่อไป

คำถามวิจัย

การจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติสามารถพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนอนุบาลได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ของนักเรียนอนุบาลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนอนุบาลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติมีทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้อง รวมทั้งสิ้น 75 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษา ปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะทางสังคมของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ทักษะด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และทักษะด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่น

วิธีการศึกษา

การพัฒนาทักษะทางสังคม โดยใช้กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ ของผู้เรียนระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ผู้วิจัยมีการดำเนินการในส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนในการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

1.2 ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 2

1.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2

1.4 จัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ โดยกำหนดบทบาทให้ผู้เรียนแสดงออกจำนวน 8 หัวข้อ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อที่กำหนด	บทบาทสมมติที่กำหนด
1	อาชีพ	- บทบาทพ่อค้าและแม่ค้า - บทบาทชาวนา
2	ชีวิตประจำวัน	- การเดินทางมาโรงเรียน - การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน
3	พืชผักสวนครัว	- การปลูกผัก - การขายผัก
4	เพื่อนของฉัน	- การแบ่งปันของเล่นแก่เพื่อน - การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5	สัตว์เลี้ยง	- สัตว์เลี้ยงและวิธีการเลี้ยงสัตว์ของฉัน - การให้อาหารสัตว์
6	อาหาร	- การทำอาหาร - การรับประทานอาหาร
7	เครื่องใช้ไฟฟ้า	- การใช้งานเครื่องใช้ไฟฟ้า - การเก็บรักษาเครื่องใช้ไฟฟ้า
8	การคมนาคม	- การปฏิบัติตามสัญญาณไฟจราจร - การใชยานพาหนะต่างๆ

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อให้ตรวจสอบความสอดคล้องและถูกต้องของเนื้อหา ได้ผลการประเมินตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

1.6 ปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ เป็นไปตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ ไปทำเป็นแผนการเรียนรู้ ฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

2. แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest

ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
O ₁	X	O ₂

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ

การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น	ก่อน	หลัง		
	$\bar{X}$	S.D.	t-test	p
1. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ	7.50	0.53	-15.01*	.000
2. การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ	10.00	0.00		

*p < .05

ที่มา : ผู้วิจัย

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ

การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น	ก่อน	หลัง		
	$\bar{X}$	S.D.	t-test	P
1. การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ	7.10	0.57	-16.16*	.000
2. การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น หลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ	10.00	0.00		

*p < .05

ที่มา : ผู้วิจัย

ผลการศึกษา

1. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา พบว่า ทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา พบว่า ทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

ทักษะทางสังคมด้านการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและทักษะทางสังคมด้านการมีส่วนร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา หลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นเพราะว่า กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมตินั้น ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกผ่านการคำพูด พฤติกรรม รวมถึงท่าทางตามลักษณะนิสัยและประสบการณ์ของตนเองร่วมกับกลุ่มเพื่อนภายในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพูดคุย แลกเปลี่ยน และแสดงความคิดเห็นระหว่างกัน อีกทั้งยังช่วยในการสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ในระหว่างการเรียนรู้ นอกจากนี้การกำหนดบทบาทสมมติที่หลากหลายยังช่วยสร้างเสริมประสบการณ์และความรู้รอบตัวให้แก่ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นได้ สอดคล้องกับ กิ่งทอง วงศ์ชัย (2553) ที่ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ และจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีคะแนนทักษะทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับ ต่ำมาก มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 30.23 (ร้อยละ 83.97) และการพัฒนาทักษะทางสังคมรวมทุกด้านของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ด้านความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และความรับผิดชอบ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ (30.23) มากกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ (16.54) รวมถึง ขนิษฐา บุณนาค (2561) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นบทบาทสมมติว่า การเล่นบทบาทสมมตินั้นจะช่วยให้ส่งเสริมทักษะทางสังคมจากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เด็กจะได้เรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกัน รู้จักปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ นอกจากนี้ยังช่วยฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามให้กับเด็ก และยังช่วยในการปลูกฝังให้เด็กมีความรักและสามัคคีได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมบทบาทสมมตินั้น ผู้สอนไม่ควรกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมให้มีระยะที่จำกัดมากเกินไป แต่ควรกำหนดเวลาที่เหมาะสมที่สามารถทำให้ผู้เรียนได้ร่วมกันคิดและแสดงบทบาทสมมติที่กำหนดได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. ควรมีการออกแบบกิจกรรมบทบาทสมมติที่เหมาะสมในการสร้างโอกาสในการให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่ และการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทดลองการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติรวมกับการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ในรูปแบบอื่น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำกิจกรรมและการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

รายการอ้างอิง

- กิ่งทอง วงศ์ชัย. (2553). การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก <https://www.gotoknow.org/posts/396167>
- ชนิษฐา บุนนาค. (2561). การเล่นเกมบทบาทสมมติ (Role Playing) กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก <https://www.youngciety.com/article/learning/role-playing.html>
- จริลักษณ์ รัตนพันธ์. (2557). ทักษะทางสังคม. [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2564. เข้าถึงจาก http://jareeluk.blogspot.com/2014/09/blog-post_27.html.
- สรารัตน์ ผาโง่ง และปยุตนันท ทิรัณยชโลทร. (2563). “ผลการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัย”. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ, 7, 1: 25 – 32
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). หลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ.